

Zitting 1982-1983

17 444

Enige vereenvoudigingen op het gebied van het personen- en familierecht en het burgerlijk procesrecht

Nr. 8

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

Ontvangen 6 juni 1983

Artikelen I en II

De leden van de fractie van de V.V.D. vroegen nader in te gaan op de door hen in het voorlopig verslag gevolgde redenering, inhoudende dat naar analogie van de voorgestelde wijziging in artikel 339 en artikel 345, derde lid, van Boek 1 B.W. «een waarde van f 4000 niet te boven gaande» zou moeten worden gelezen.

Ik meen deze redenering wel impliciet in mijn beschouwing te hebben betrokken door te wijzen op de recente verhoging van het in laatstgenoemd artikel genoemd bedrag van f 200 tot f 1500. Een geheel analoge doorberekening van de voor artikel 339 voorgestelde wijziging zou in artikel 345 niet leiden tot een bedrag van f 4000, doch slechts tot een bedrag van f 2000. Het verschil van f 500 rechtvaardigt naar mijn mening geen hernieuwde aanpassing van het bedrag, genoemd in artikel 345, minder daar, zoals gesteld, een eventuele hernieuwde aanpassing zal worden gezien bij de voorbereiding van het ter sprake gebrachte wetsontwerp tot vereenvoudiging van het voogdijbewind.

De voorgestelde schrapping van artikel 350, lid 2 van Boek 1 BW en de daarmee samenhangende wijzigingen van artikel 352 van Boek 1 BW en artikel 967, eerste lid, onder a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering raken de materie van het in de memorie van toelichting op de Justitiebegroting 1983 (kamerstuk 17 600, nr. 2, blz. 6) aangekondigde wetsontwerp tot vereenvoudiging van het voogdijbewind. Ik geef er bij nader inzien de voorkeur aan het voorschrift van artikel 350, tweede lid, te betrekken in deze algehele herziening van het voogdijbewind, die ten tijde van de indiening van het onderhavige wetsontwerp nog niet aan de orde was.

Artikel III

De leden van de V.V.D.-fractie herhaalden hun suggestie om aan de voorgestelde aanvulling van artikel 885, tweede lid, Rv. toe te voegen de woorden «aan de verzoekende rechtbank».

Men kan uiteraard van mening verschillen over de vraag of de voorgestelde formulering reeds voldoende duidelijk was. Kwaad kan de voorgestelde toevoeging in ieder geval niet, zodat ik de suggestie van deze leden alsnog overneem.

Artikel VI

De leden van de V.V.D.-fractie leek het juist om lid 1 van artikel 102 zo te redigeren dat het voor geen misverstand vatbaar is dat het schriftelijk bericht van de deskundige aan het proces-verbaal kan worden gehecht.

Ik vraag andermaal begrip voor mijn opvatting dat het beter is, thans geen andere wijzigingen in het bewijsrecht aan te brengen dan die welke rechtstreeks voortvloeien uit de afschaffing van de deskundigeneed. Het wetsontwerp houdende nieuwe regeling van het bewijsrecht in burgerlijke zaken (kamerstukken 10377) heft ettelijke onduidelijkheden, waaronder de door deze leden gesignaleerde, op. Het is willekeurig in het onderhavige ontwerp voor één geval, dat voor zover mij bekend in de praktijk thans geen bijzondere problemen oproept, op dat ontwerp vooruit te lopen. Wetsverbeteringen die niet tot aantoonbare verlichting van de werkdruk op het justitiële apparaat leiden, zou ik thans buiten beschouwing willen laten.

De door dezelfde leden gevraagde verheldering omtrent de huidige tekst van artikel 102, eerste lid, Rv. heeft evenmin betrekking op de afschaffing van de deskundigeneed. Daar op het hier aangesneden punt thans geen wijzigingen worden voorgesteld, ligt het niet op mijn weg de bestaande wetstekst in de ene of de andere zin uit te leggen. De door deze leden gestelde vraag doet zich in ieder geval in de tekst van het ontwerp-bewijsrecht niet meer voor. Ik zou korthedshalve willen verwijzen naar de artikelen 217 en 218 Rv. volgens dat ontwerp.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes